

ИЗАЗОВИ У ДЕФИНИСАЊУ МЕСТА ЖЕНСКОГ СПОРТА

Филиповић Милица¹, Витошевић Биљана¹, Павловић Јована²

¹Факултет за спорт и физичко васпитање, Универзитет у Приштини-Кос. Митровица, Лепосавић, Србија

²Православни Богословски Факултет, Универзитет у Београду, Србија

REVIEW ARTICLE

DOI: [10.5937/ATAVPA24007F](https://doi.org/10.5937/ATAVPA24007F)

COBISS.SR-ID [135327497](https://cobiss.sr-id.org/135327497)

Сажетак: Историјски пут ка родној равноправности није био праволинијски већ комплексан услед различитих методолошких и тематских смерова, али је евалуирао и дао велики допринос историји женског спорта. Тиме су кориговани вишедеценијски пропусти да се женама одреди тачно место у историјском запису и омогући да се предочи женска тачка историјског гледишта. Овај рад истражује проблеме који се срећу у дефинисању историје женског спорта као и месту женског спорта данас, укључујући недостатак видљивости, мањак финансирања и недостатак жена у управљачким позицијама у спортским организацијама. Анализирани су начини на које ови проблеми могу да се реше, укључујући унапређење маркетиншких стратегија, препознавање и разумевање организационе и управљачке динамике жена на лидерским позицијама, као и побољшање финансирања женског спорта. Употреба теоријских стратегија попут интерсекције која користи векторе пола, расе, класе и сексуалности као примарног теоријског и аналитичког средства се сматра добрим избором за увид у повезаност друштвеног живота и структурну неједнакост. Као резултат свих ових мера, могуће је да женски спорт добије већу видљивост, што би условило унапређење једнакости у управљачким позицијама у спортским организацијама и боље представљање жена у спорту у будућности.

Кључне речи: женски спорт, историја женског спорта, родна равноправност, феминизам, структурна једнакост

УВОД

Борба жена за своја права је дуга и сложена, протеже се кроз историју и културу свих народа. Док су жене у неким периодима имале приступ образовању, поседовале имовину и биле ангазоване у политичком животу, у другим периодима су биле искључене из јавног живота и приморане да се баве искључиво кућним пословима.

Први талас феминизма обухвата период од средине 19. века до почетка 20. века и карактерише га борба за основна политичка права жена, као што су право гласа, право на образовање и право на рад. Овај период је такође обухватао борбу против дискриминације на основу пола, као и кампање за заштиту жена од насиља у породици и јавном простору. (Hooks, 2000, стр.15)

Други талас феминизма се догодио током 1960-их и 1970-их година, када су жене у САД и Европи наставиле да се боре за равноправност у закону и свакодневном животу. У овом периоду су жене добиле право на абортус и контрацепцију, а бројне женске организације су основне широм света како би се бориле против дискриминације на основу пола. (Friedan, 1963, стр. 331)

Трећи талас феминизма започео је током 1990-их година и од тада се наставио широм света. Жене се боре против сексуалног насиља, неједнакости у платама, а такође траже да се више жена укључује у политику и бизнис. У овом периоду су се појавиле и феминистичке групе које се фокусирају на права жена у неразвијеним земљама и оне које су под ризиком од насиља или других облика дискриминације. (Walters, 2005, стр. 89)

Борба за женски спорт је трајала током сва три таласа феминизма, али је степен те борбе био различит. Сматра се да и историјски пут ка родној равноправности није праволинијски, да има много методолошких и тематских смерова, што га чини комплекснијим (Sangster, 2011), али чињеница је да је и поред комплексности, сама област женске историје еволуирала. Та еволуција је делом произашла из тежње за исправљањем претходних пропусти у њеном вишедеценијском представљању, али и из потребе да се женама одреди тачно место у историјском запису, да се коригује прошлост, омогући да се чује женски глас и предочи женска тачка историјског гледишта

(Cott & Faust, 2005). But (2005) сматра да је феминизам дао велики допринос историји женског спорта јер је утицао на промену спортске праксе искључења жена из спорта при чему су оне представљене као жртве мушке хегемоније. Помак у активности жена на овом пољу и испитивању њиховог идентитета у спорту су историчари приписали и многим писаним историјским документима, мемоарима, разним врстама ефемера, који су теоријски допринели осветљавању свеукупне историје женског спорта. Историја феминизма је данас много јаснија и кроз ретроспективне огледе жена историчара, а посебно етаблираних феминистичких историчара спорта, које су својом каријером дале вредан увид у историју ове области.

Наравно да је у последњих сто година дошло до значајног напретка у остваривању родне равноправности у спорту, што се одразило у повећаном учешћу жена у спорту на свим нивоима и у свим спортским гранама. Успеси жена у спорту, као што су Олимпијске медаље, променили су начин на који је јавност гледала жене у спорту, а такође су допринели повећању медијског покривања женских спортских догађаја. (Jang & Roper, 2000)

Иако су постигнути значајни успеси у борби за права жена кроз историју, многи изазови још увек постоје и потребно је наставити радити на томе да се обезбеди равноправност полова у свим областима друштва. Борба за права жена је борба за права свих људи и за изградњу праведнијег, равноправнијег и одрживијег друштва. Женски спорт је значајан и вредан сам по себи и требало би да буде више подржан и промовисан. Жене и девојчице још увек су дискриминисане у многим аспектима спорта, од недостатка финансијске подршке до недовољне медијске пажње, што отежава развој и напредак женског спорта.

Неке политичке иницијативе за развој женског спорта у свету и код нас

Жене у спорту су напредовале јако протеклих неколико деценија, међутим, још увек постоје бројни изазови који ометају развој и напредак женског спорта. Широм света су постојале и постоје многе политичке иницијативе које су допринеле равноју женског спорта, а неке од њих су (Kejn, 2019):

- Законски прописи: у појединим земљама, закони су донети како би се осигурала родна равноправност у спорту и осигурало да се женски спорт третира на једнак начин као и мушки спорт. На пример, у САД-у постоји Закон о једнаком приступу за спорт који захтева да се женски спортови финансијски подржавају на једнак начин као и мушки спортови.
- Финансијска подршка: Владе и организације могу обезбедити финансијску подршку за женски спорт у виду стипендија, награда, инфраструктуре и опреме. На пример у Аустралији постоји национална спортска стратегија која има за циљ повећање броја жена у спорту, као и финансијска подршка за женске спортске клубове и организације.
- Кампање за промоцију женског спорта: Кампање за подизање свести о женском спорту и промовисање родне равноправности у спорту могу бити кључне за развој женског спорта. На пример, кампања "This Girl Can" у Великој Британији има за циљ мотивисање жена да се баве спортом и подизање свести о предностима бављења спортом.
- Иницијативе за образовање и оснаживање жена у спорту: Едукација и оснаживање жена у спорту могу помоћи у стварању равноправних услова за женски спорт. На пример, програми који се баве едукацијом и менторством жена у спорту могу допринети развоју женског спорта и унапређењу родне равноправности у спорту.

У Србији су такође постојале неке политичке иницијативе које су допринеле развоју женског спорта, а неке од њих су (Магдаленић, Бранковић и Бранковић, 2017.):

- Национални програм за развој спорта, има за циљ унапређење спорта у Србији, а део програма се односи на развој женског спорта. Програм се фокусира на побољшање инфраструктуре, образовање тренера, развој спортских клубова и финансијску подршку за женске спортске организације.
- Национални план за родну равноправност има за циљ унапређење родне равноправности у свим аспектима друштва, укључујући спорт. План се фокусира на едукацију, смањење стереотипа и предрасуда и подршку женама у спортској индустрији.

- Програми финансијске подршке за спортисткиње. Постоје програми финансијске подршке за спортисткиње у Србији, укључујући стипендије и награде за успехе у спорту. Такође, неке спортске организације и клубови обезбеђују финансијску подршку за развој женског спорта.
- Кампања „Девојке могу све“ (Girls Can Do Anything): Ова кампања је покренута од стране UNICEF-а и залаже се за промовисање равноправности полова у спорту и другим областима. Кампања укључује различите активности, догађаје и друге иницијативе усмерене на девојке и младе жене.

Заступљеност женског спорта у медијима

Унапређење равноправности и инклузије жена у спорту један је од најважнијих изазова савременог друштва. Упркос значајном напретку у протеклим деценијама, још увек постоје бројни изазови и препреке са којима се суочавају жене у спорту, укључујући неједнакости у финансијској подршци, стереотипе и предрасуде, недостатак видљивости, недостатак могућности за напредовање у спортској каријери и лидерство у спорту и спортским организацијама. (Kane, M. J. 2019) Када је реч о спорту, медији су често главни извор информација о спортским догађајима и спортистима, као и о томе како се спортисти третирају и доживљавају у друштву. Опште је познато да медији могу утицати на перцепцију људи о свету око њих и на њихово разумевање друштвених феномена.

Женски спортови често нису довољно присутни у медијима у поређењу са мушким спортом. То на даље доводи до смањене видљивости женских спортиста и до смањеног интересовања за женски спорт (Zhang, 2017). Осим тога, када се женски спорт покрива у медијима, често се користе стереотипи и предрасуде који нису у складу са стварношћу (Yang & Roper, 2019). Наиме, женски спортови се често приказују на начине који појачавају родне стереотипе, док се мушки спортови чешће представљају на позитиван начин. То даље може утицати на перцепцију јавности о способностима спортиста и спортистикења, као и ородним улогама у спорту (Brouwer et al., 2019). У једној од студија наводи се да су мушкарци много чешће приказивани од жена у сва три истраживана програма, како као водитељи и новинари, тако и као субјекти вести. Жене су чиниле само 10% водитеља и 16% новинара, док су мушкарци чинили 81% водитеља и 78% новинара. Осим тога, вести о мушким спортовима су добијале много више времена у емисијама него вести о женским спортовима, спортови жена су често приказивани на начине који појачавају родне стереотипе (Brouwer et al., 2019). У раду се истиче да постоји велика разлика у процентима заступљености женских спортиста у медијима као и водитеља и новинара у односу на мушкарце. Предлажу, наравно већу заступљеност жена у овим сверама као и побољшање садржаја и оквира прича о женским спортовима. Такође се наводи велики значај обуке медијских професионалаца у области родне равноправности како би се промовисао позитиван и уравнотежен приказ спортиста и спортисткиња, на који начин би се и промовисала родна равноправност у спорту. Наравно да се недовољна заступљеност жена у спортским медијима не може решити само кроз промене у медијима, већ да је потребно ангажовање и подршка друштва у целини. Ту је и велики значај образовања и оснаживања девојчица и жена у спорту, као и подршка женским спортским лигама и организацијама (Brouwer et al., 2019). У Србији је 2015. Године спроведено истраживање које се бави темом представљања женских спортисткиња у штампи, односно како су жене које се баве спортом представљене у српским медијима, како се о њима пише и на који начин се презентује њихов спортски успех. У истраживању су анализирани чланци објављени у три дневна листа у Србији. Резултати указују на то да су жене које се баве спортом мање заступљене у српским медијима у поређењу са мушкарцима, Такође, када се о њима пише, често се користе сексистички стереотипи и фокус је на њиховом изгледу уместо на спортским успесима. Аутори указују на то да се спортисткиње у српским медијима често приказују као инфериорније у односу на мушкарце да се њихов успех често минимизира. Истиче се да је потребно променити начин на који се о женама које се баве спортом пише као и да је потребно веће укључивање женских спортских догађаја и спортских успеха у медијски простор како би се побољшала видљивост

женског спорта и подигla свест о важности равноправности полова у спорту. Потребна је такође већа подршка и промоција женског спорта, како би се подстакло веће интересовање за спортисткиње и омогућила им равноправна медијска заступљеност (Trbojević-Stanković & Vidović, 2018).

Janković и Doder у свом раду "Žene u sportu i medijima: Studija slučaja Olimpijskih igara Rio 2016" истражују и анализирају приказивање жена у спортским вестима и медијским садржајима током Олимпијских игара у Rio de Janeiro 2016. године. Ауторке су алазирале медијске садржаје који се односе на женске спортове и спортисткиње, упоређујући их са мушким спортовима и спортистима. Такође су спровеле анализу квалитета и количине медијског извештавања о женским спортовима и спортисткињама и утврдиле постоји ли родна пристрасност у приказивању спорта. Резултати истраживања показују да су женски спортови и спортисткиње мање заступљене у медијским садржајима у односу на мушке спортове и спортисте. Такође, жене су често представљене на сексистички и стереотипан начин, а њихови спортски успеси се често минимизирају у поређењу са мушким спортистима.

Оно што је заједничко свим истраживањима јесу препоруке које могу помоћи у побољшавању извештавања и видљивости женског спорта јесу: Промоција женског спорта на начин да се наглашавају њихове вредности и квалитети, те да се покаже како су једнако вредни као и мушки спортови. Затим, подршка женских спортских организација које се баве промоцијом и развојем женских спортова. Едукација новинара о важности родне равноправности и потреби да се женски спортови једнако приказују као и мушки.

Поред тога у појединим радовим се предлаже да се води рачуна о језику и речнику који се користе у спортском извештавању о женском спорту. То би се могло постићи на неколико начине. Коришћење равноправног и инклузивног језика, што подразумева коришћење речника који укључује и жене и мушкарце, на пример уместо „фудбалери“ можемо користити „фудбалери и фудбалерке“ или „фудбалски тим“. Затим избећи сексизам и стереотипе, што подразумева избегавање сексистичких изјава и стереотипа који су уобичајени у спортском извештавању о женама, попут фокусирања на изглед и атрактивност, уместо на спортске вештине и постигнућа. Коришћење истих стандарда и критеријума за мушки и женски спорт што значи да се женски спорт не би требало третирати као инфериорни у односу на мушки спорт, него би се за оба требало користити исте стандарде и критеријуме када се пише о спортским догађајима (Lind, 2021). Ове стратегије би могле допринети повећању заступљености женских спортова у медијима и промицању родне равноправности у спорту. Кроз ову свест и образовање, може се створити друштво у којем су женски спортови једнако цењени и поштовани као и мушки, а жене довију заслужену позорност и признање за своје спортске успехе (Janković, & Doder, 2019).

Неједнакости у финансијској подршци

Финансијски ресурси се често усмеравају ка мушком спорту, док женски спортови добијају мању финансијску подршку, а често се и мање цене. Додељивање финансијске подршке спорту на основу тржишних принципа значид а се одлуке о финансирању спорта заснивају на економским критеријумима, као што су профитабилност, тржишна потражња, гледаност и друге сличне метрике (O'Reilly & Cahn, 2019). То значи да спортови који су популарни привлаче велики број гледалаца и спонзора, имају више шанси да добију финансијску подршку у поређењу са мање популарним спортовима. Овај приступ може имати неједнаке ефекте на различите спортове и на родну равноправност у спорту.

Према истраживању ауторки Norman, Rankin-Wright и Allison (2016), финансијска подршка се неравномерно расподељује између различитих спортова. Ауторке су истражиле финансијску подршку коју добијају женски спортисти у Аустралији и откриле да постоје значајне разлике у износима које поједини спортови добијају. Уопште, спортови који су популарнији и имају већу медијску пажњу добијају више финансијске подршке, док спортови који су мање популарни или нису у средишту медијске пажње добијају мање финансијске подршке. Такође, аутори су открили да се финансијска подршка неравномерно распоређује унутар спортова, при чему се већи део

средстава често усмерава ка мушким спортовима, док женски спортови добијају мање подршке. Аутори предлажу већу видљивост женског спорта како би се створила већа интересовања спонзора и финансијских институција, затим охрабривање компанија и организација за улагање у женски спорт као и увођење транспарентности и одговорности у процесу финансирања како би се средства распoredила на најбољи начин и оно што је кључно јесте едуковати и оснажити жене у спорту да се боре за своја права и да се супроставе неједнакости у финансирању.

Немогућност напредовања у каријери је један од већих проблема у женском спорту. Сви до сада наведени проблеми који се односе на женски спорт су међусобно повезани. У том смислу, кроз радове се провлачи израз „стаклени плафон“, као метафора која се користи за невидљиву баријеру која спречава жене да напредују у каријере. У овом случају се мисли на спортску каријеру (Aquino et al., 2020). Тако, „стакле плафон“ подразумева препреке различите природе попут финансијске подршке, дискриминације на основу пола, недостатак могућности за тренирање, мање прилика за такмичења, мања признања за своја спортска достигнућа, али и ништа мање је то и заступљеност жена у управљачким позицијама у спортским организацијама (Aquino et al., 2020).

Постоје различите перцепције шта значи спортски успех код мушкараца и жена. На пример, у традиционално мушким спортовима, попут фудбала и рагбија, често се цене физичка снага, агресивност и брзина, док се у женским спортовима често више цене грациозност, кооперативност и ритмичност. Ове разлике у приступу спорту могу довести до мање признања и мање финансијске подршке за женске спортове, што даље доводи до мање заступљености жена у спортским дворанама. Такође, жене често имају мање прилика за такмичење, посебно на вишем нивоу такмичења, што даље смањује могућност за напредовање у спортској каријери. Поред тога, женски спортови добијају и мање медијске пажње у односу на мушке спортове, што може негативно утицати на промоцију и развој женског спорта (Aquino et al., 2020).

Оно што је јако битно и на шта се у будућности треба обратити пажња јесте структура и процес управљања у спортским организацијама, а то је висок степен родне неједнакости, при чему су жене мање заступљене на управљачким позицијама. У многим земљама постоје различите политике и праксе везане за родну равноправност у спортским организацијама и постићи потреба за даљим унапређењем и јачањем њихових политика у пракси (Pfister et al., 2021). Један конкретан пример како се може повећати број жена на водећим позицијама у спорту је програм који је покренула Међународна фудбалска федерација (FIFA) 2016. Године под називом "Women in Football Leadership Program". Овај програм је намењен женама које радеу фудбалским савезима или клубовима, а циљ му је да им помогне да развију своје вештине и знања како би постале лидери у фудбалу. Овај програм пружа подршку женама у различитим земљама широм света и помаже у стварању мреже жена које раде у фудбалу.

Оно што многи предлажу јесте успостављање политика које подстичу родну равноправност у спортским организацијама. Ове политике могу укључивати различите мере, као што су (Pfister et al., 2021) :

- Увођење квота за жене у управљачким позицијама у спортским организацијама. Овај приступ може моћи у смањењу родне неједнакости у управљању спортским организацијама и осигурати већу заступљеност жена у овим позицијама.
- Промовисање жена у спортским организацијама укључује препознавање и подстицање жена које су већ активне у њима, као и пружање подршке женама које желе да се укључе у спортске организације.
- Унапређење обуке и едукације о питањима родне равноправности се односи на спровођење програма обуке и едукације за све укључене у спортске организације о важности родне равноправности и како се борити против родне дискриминације у спорту.
- Промовисање родне равноправности у политикама и праксама управљања укључује развој политика које подржавају родну равноправност и унапређење пракси које промовишу жене у спортским организацијама.

ЗАКЉУЧАК

Разлике у приступу спорту и признању спортских достигнућа код мушкараца и жена у спорту су део ширег проблема родне неједнакости у спорту и наравно да је потребно предузети различите мере како би се ове неједнакости смањиле. Превазилажење поменутих проблема у раду је кључно за осигуравање родне равноправности у спорту у будућности. То подразумева доношење нових политика и пракси које подржавају жене и промовишу родну равноправност у спорту, као и промовисање нових модела лидерства у спорту који укључују жене и друге маргинализоване групе. Увођење интерсекције која користи векторе попут пола, расе, класе и сексуалности (Nash, 2008) као примарног теоријског и аналитичког средства је можда, између осталог, добар избор за увид у повезаност друштвеног живота и структурну неједнакост.

Трендови се полако мењају у последњих неколико година. Постоји већа подршка и свест о потреби за већом видљивошћу женског спорта у медијима, као и у друштву уопште. То се огледа у све већем броју спортских догађаја, такмичења и турнира посвећених женском спорту, као и у већој заступљености жена у спортским медијима, тренерском послу и управљању у спортским организацијама. Међутим, увек постоји доста простора за напредак и потребно је наставити рад на унапређивању видљивости женског спорта у свима аспектима друштва. Конкретне акције и политике које се фокусирају на промовисање и подршку женском спорту кључни су за унапређење његове видљивости.

Повећање финансијске подршке за женски спорт, како би се осигурала већа медијска и јавна видљивост за женске спортске догађаје и омогућило женама да се баве спортом много више на професионалном нивоу. На пример, Олимпијски комитет Сједињених Америчких Држава усвојио је нову политику која захтева једнак третман за женске и мушке спортисте у погледу медицинског третмана, спортске опреме, путовања и других фактора који утичу на успех у спорту. Норвешка је једна од земаља која је успоставила Фондове којима се омогућава финансирање пројеката намењених за унапређењу спорта за све, укључујући жене, за све који желе да аплицирају за финансијску подршку за пројекте који промовишу женски спорт. Поред тога је успоставила и Програм за развој женског спорта који нуди финансијску подршку клубова и организација које раде на унапређењу и промоцији женског спорта. Овај програм такође подржава пројекте који се фокусирају на развој спортских програма за девојчице и жене, као и на повећање видљивости женског спорта у медијима. Све ове иницијативе су помогле Норвешкој да постане једна од водећих земаља у развоју и промоцији женског спорта.

Повећање броја жена у спортским организацијама од кључне важности за постизање родне равноправности у спорту. Студије су показале да већа заступљеност жена у управним одборима и другим органима доноси више различитих перспектива, а тиме и боље одлуке које одражавају потребе свих чланова заједнице. У том смислу, потребно је континуирано радити на промовисању жена у спортском менаџменту, пружајући им прилике за обуку, менторство и оснаживање, као и примењивање квота за родну равноправност у изборима и именовањима. Такође, потребно је активно радити на смањењу предрасуда и стереотипа о женама у спортском менаџменту, као и на подизању свести о значају родне равноправности у спорту. Успостављање квота за жене у управљачким позицијама би подстакло организације да активно траже и бирају жене за управљачке позиције, уместо да се ослањају на традиционалне мреже веза и већ постојеће структуре моћи. Квоте за жене већ су имплементирани у неким земљама, попут Норвешке и Шведске, где је постотак жена у управљачким позицијама у спортским организацијама знатно повећан. Ово показује да се квоте за жене могу показати као успешан алат у борби против родне неједнакости у спорту и постизању веће равноправности у управљању.

Адресирањем проблема видљивости, финансирања и заступљености жена у спортским организацијама, као и промовисањем веће једнакости и различитости, женски спортови могу наставити да цветају и инспиришу будуће генерације женских спортиста.

ЛИТЕРАТУРА

1. Aquino, K., Hobman, E., & Sharp, L. (2020). Gender Differences and the Sporting Glass Ceiling: A Systematic Review of the Australian Evidence. *Journal of Sport and Social Issues*, 44(4), 379-403. <https://doi.org/10.1177/0193723520941794>.
2. Booth, D. (2005). *The field: Truth and fiction in sport history*. London, England: Routledge
3. Brouwer, B., Gantz, W., & Gould, E. (2019). Gender in televised sports news and highlights shows. *Communication & Sport*, 7(1), 3-23. <https://doi.org/10.1177/2167479517728648>
4. Cott, N. F. & D. G. Faust. (2005). Recent directions in gender and women's history. *OAH Magazine of History*, 19(2), 4-5. <https://doi.org/10.1093/maghis/19.2.4>
5. Friedan, B. (1963). *The Feminine Mystique*. W. W. Norton & Company.
6. Hooks, B. (2000). *Feminism Is for Everybody: Passionate Politics*. Pluto Press.
7. Janković, I., & Doder, D. (2017). Žene u sportu i medijima: Studija slučaja Olimpijskih igara Rio 2016. *Kultura*, 155, 261-279.
8. Jeanes, R., Spaaij, R., & Magee, J. (2018). *Women in sport: Current and future challenges*. Routledge.
9. Kane, M. J. (1995). *The Future of Women's Sport*. Human Kinetics.
10. L., Rankin-Wright, A. J., & Allison, W. (2016). Girls just wanna have funds: Inequality in funding of female athletes. *Journal of Gender Studies*, 25(6), 666-676.
11. Lind, S. (2021). Who is #breakingbarriers at the Tokyo Olympics? Women's sports coverage in Finnish media. *European Journal for Sport and Society*, 18(3), 202-218.
12. Magdalenic, I., Brankovic, A., & Brankovic, J. (2017). Sport for All in Serbia: Policy and Implementation. *European Journal for Sport and Society*, 14(2), 85-100. <https://doi.org/10.1080/16138171.2017.1361459>
13. Nash, J. C. (2008). Re-thinking intersectionality. *Feminist Review*, 89(3), 1-15. <https://doi.org/10.1057/fr.2008.4>
14. O'Reilly, N., & Cahn, S. K. (2019). Gender, sport, and neoliberalism: Embodied theories and practices of neoliberalism. *Journal of Sport and Social Issues*, 43(5), 413-431.
15. Pfister, G., Sundgot-Borgen, J., Durando, N., & Kohe, G. (2021). Gender (in)equity in sport governance networks: A comparative study of Norway, Italy and Serbia. *International Review for the Sociology of Sport*, 56(5), 625-644. doi: 10.1177/1012690220969202
16. Sangster, J. (2011). *Through feminist eyes: Essays on Canadian women's history*. Edmonton, Canada: Athabaska University Press
17. Trbojević-Stanković, J., & Vidović, V. (2018). Žene u sportu i medijima: Predstavljane ženskih sportistkinja u štampi u Srbiji. *Sociološki pregled*, 52(3), 374-401.
18. Walters, M. (2005). *Feminism: A Very Short Introduction*. Oxford University Press.
19. Yang, S. J., & Roper, E. K. (2019). *Women in Sports Today: Opportunities and Challenges*. In M. Li (Ed.), *Women in Sports: Breaking Barriers, Facing Obstacles* (pp. 55-72). Nova Science Publishers

CHALLENGES IN DEFINING THE PLACE OF WOMEN'S SPORTS

Filipović Milica, Vitošević Biljana, Pavlović Jovana

Abstract: *The historical path towards gender equality was not a straight line but rather complex due to different methodological and thematic directions, but it evaluated and made a great contribution to the history of women's sports. This corrected decades-long failures to assign women an exact place in the historical record and enable the presentation of a woman's historical point of view. This paper explores the problems encountered in defining the history of women's sport as well as the place of women's sport today, including lack of visibility, lack of funding and lack of women in leadership positions in sports organizations. Ways in which these problems can be solved are analyzed, including improving marketing strategies, recognizing and understanding the organizational and managerial dynamics of women in leadership positions, as well as improving the financing of women's sports. The use of theoretical strategies such as intersectionality, which uses the vectors of gender, race, class, and sexuality as a primary theoretical and analytical tool, is considered a good choice for insight into the connection of social life and structural inequality. As a result of all these measures, it is possible for women's sport to gain more visibility, which would condition the improvement of equality in management positions in sports organizations and better representation of women in sports in the future.*

Key words: *women's sport, history of women's sport, gender equality, feminism, structural equality*